

TÁROGATÓ.

VEGYES TARTALMU HETILAP,

a gazdasági egyesület, vidéki és városi nőegylet s a Szamos-Tiszahát közlönye.

Megjelen minden szombaton.
Előfizetési feltételek.
Helyben:
Egész évre . . . 4 ft.
Fél évre . . . 2 „
Házhoz hordva, vagy vidékre postán:
Egész évre . . . 4 ft 50 kr.
Fél évre . . . 2 „ 25 „
Egyes szám ára . . . 10 „

Hivatalos és magán-hirdetések

jutányos áron készpénz fizetés mellett elfogadtatnak.
Bélyegdíj minden beiktatásért 50 kr.
A nyitlertérben a három-hasábos gármondsor beiktatási díja 20 kr.

Felételés szerkesztő s kiadó
Kovács Márton.

Szerkesztői iroda s kiadó-hivatal.
hová a hirdetések s előfizetési pénzek utasítandók,
templom-utca 548. sz.

Szerkesztő társ
Zombori Gedő.

János és István szomszéd estéli beszélgetései.

(Folytatás.)

István g. Az igaz, hogy a sok eledel okozza, de azt is említettem, hogy a gyomor akkori erejéhez mérve, és pedig az a gyomor ereje csak úgy lesz arányos, ha az etetés után legalább az emésztés megkezdéséhez bizonyos pihenő idő engedtetik, de ha mindjárt befogták: az állat erejének nagy része a terehvonásra volt felhasználva, mikor ha mentül erősebb munkára vagy sebezsebb futásra kényszerítették az állat, annál több kész anyag kopik el a testben, a melyet a kész piros vérnek kell röktön utána pótolni, igen természetes, hogy a szokott mennyiségű eledel megemésztésére szükséges vérből is elraboltatott, miért is a gyomor ereje meggyengült, az aránytalanságból emésztetlenség állott be, a mit még az a hideg eső is elősegített, minthogy annak a sok elkopott állati anyagnak nagyrészt a bőrön izzadás által kell elpárologni, de a meghűlés által a bőr lúkaesai össze huzódván, ez a munka is a bél csatornára tetétt át, a melynek eltávolítására szinte sok erő vevődött igénybe, hátha még azt a körülményt is hozzá képzeljük, hogy a ló testéhez aránylag a gyomra igen kicsiny, és annak is csak fele része van el látva valóságos emésztő nyálka hártával, úgy, hogy ha még azt is — mi gyakran előfordul — ellepik a gyomor férgek, minden más ok nélkül is elő állhat a kólika. Ezekből láthatja kigyelmed, hogy mennyi sok oka van az emésztés háborgatásának, mert előidézheti azt szokatlannál több eledel, egyik takarmányról átmenet a másikra, meghűtés, gyomor férgek, bél kövek, melyek az eledel és italból képződven annyira megnőnek, hogy az emésztet tovább haladását akadályozzák, továbbá a karó rágó ló is gyakran szenved benne, mivel rcsz szokásánál fogva sok levegőt nyel, a mi az emésztést szinte akadályozza, és mind ezen okok a betegségnél nagyon figyelemre veendőek, minthogy ezekből határozhatjuk meg körülbelül a betegség kimenetelét előre, és a gyógyításban is ahoz képest bánhatunk el, p. o. kisebbszertű meghűtésből származott kólikánál sokszor elegendő az izzadás helyreállítása is, a mint azt a kigyelmed lovánál is láthatjuk, de már a szokatlan eledellel túl terhelésnél ne sokat várjunk a hashajtókkal, mivel a sok emésztetlen eledelt, mint a betegség okát, mesterségesen kell kikergetnünk, 6—8 lat keserű sőt egy itcze gyenge meleg vízben felolvastva, egy szaru segítségével töltünk a szájában, de nem ám üveggel, mert már láttam oly esetet, hogy a beadásnál leharapta a ló az üveg nyakát és lenyelvén, menthetetlenül elveszett bélgyuladásban, ha pedig egy kis hűtés is járult a tulterheléshez: a tiszta víz helyett jó lesz bodza vagy szekfü forrázatot használni, mibe a keserű sön kívül kivált ha a tapintásra még sok leget is érezünk, nem fog ártani 1—2 nehezék kén májat bele keverni, és ha van

kéznél feeskendő soha sem árt, sőt szükséges egy pár allövetet beadni sós és szappanos gyenge meleg vízből, úgy szinte az egész lónak kánforos szesszel vagy vékony terpentinnel való befeekendezés után a dörszülés és pokróczozás el ne maradjon ha a kólika egy pár óra alatt mindezekre sem akarna engedni hevesességéből, újra ismételjük az egész eljárást, mi ha harmadszor is szükségeltetnék, már akkor csak egy meszely víz vagy forrázatban olvasztjuk fel a keserű sőt, és a másik meszelyt faolajból adjuk hozzá, de még ha az ürülékekben férgeseket látunk, a víz helyett jó erős üröm forrázat is megteszi a maga hatását, a mi különben is az emésztést elősegíti, de nem kell mindjárt az egerének tüzzel vassal neki rohanni, és azt az ártatlan nyál mirigyét minden módon összeroncsolni, mert az legkevésbé sem oka a betegségnél, hanem egygyütt érezvén az emésztő szervekkel, ő bele is több vér tolu, a miből rendeltetésénél fogva több nyálat is készít, de minthogy a hiányzó étvágy miatt rágás sem történik, és annál fogva a pofa mozgás abból a felesleges nyálat ki nem szorongatja, feldagadva marad, és minthogy a lómirigy rendszere leginkább kifejlett, azért tünik fel csak annál annyira, holott minden állatnak meg van ez a szerencsétlen egere, a mit a természet az emésztés elősegítésére teremtett oda, nem pedig az értetlen emberek gorombasága áldozatául.

Olyan helytelen eljárás az is, midőn a ló kólikája okának eltávolítására az ürítési kísérletek között a vizeletre is előkészül, a miből az olyan szakértők azt a böles itéletet meríték, hogy bizonyosan a vizelet állott meg, mire mindenféle ostobaságokat bedugdosnak a hügy csöbe, azután jól megkergetik, hogy azok által a vizelet meginduljon, és ha a természet mind ezen fonák eljárások ellenére is jóvá teszi a betegséget, nincs ember, a ki ellássa velők kuruzslásainak káros és helytelenségét, ha pedig megdöglött a kezök alatt, rá fogják, hogy az Isten úgy akarta, és az ellen senki sem tehet.

Azért is én kigyelmednek is azt ajánlom, hogyha még máskor is elő jön az a kólika, csak járjanak el vele a szerint, a mint elbeszéltem, ne bántásuk sem az egerét sem pedig a vizeletét, mert ha rendbe jön az emésztés, majd elbujik az eger is, és meg indul a vizelet.

János g. No de én e mellett a szép beszélgetés mellett úgy megültem, hogy talán már kilencz óra is elmúlt, pedig még azt a szegény párárt meg akarom nézni, hiszen holnap este úgy is folytathatjuk, addig is jó egészséget kívánok kigyelmedeknek.

* * *

Második estéli beszélgetés.

János g. Jó estét István szomszéd.

István g. Hozta Isten, János szomszéd, tudom, hogy jól fog esni, tessék helyet foglalni, minthogy már ma ismét sokat fáradhatott kinn a szállóban.

János g. nem nagyon fáradtam biz én,

mert csak a délelőtt voltam kinn egy keveset szétnézni, hogy a nyulak nem rágta-e meg az ojtványokat ennél a friss hó-nál, mivel nehányat a napokban mikor az a lágú idő volt kibontottam a szalma közül és meg is metszegettem egyuttal.

István g. De hát az ojtványokat is metszeni kell, mint a szöllőt, talán azt a kis ágacskákat vagdalja le kigyelmed, a melyek a ficska oldalán lévén, a felső részekről szívják el a nedvességet.

János g. Nem úgy megy az édes szomszéd, hanem lássa a mint kigyelmed elbeszélte, hogy ha az ember a házi állatokat a maga czélja szerint saját hasznára akarja előkeríteni, p. o. a sertést és a vágó marhát a hizásra, a lovat futásra, a tehenet a tejelésre, és a beteges eltérő állapotok rendbehozását okszerűen akarja eszközölni. Szükséges esmernie az állat minden szerkezetét, hogy valami szándékát mint az építő mester rendes terv szerint hajthassa végre. Épen úgy van ez a gyümölcsfa tenyésztés és nevelésnél is, mert minden legkisebb csemete kiültetésénél bizonyos tervet már előre kell elkészítenünk, hogy p. o. egész nagy fát vagy fél törpét, vagy pedig egész törpét, avagy eleven kerítést akarunk abból nevelni; mert ha valakinek nagyobb területű a beültetendő földje, az inkább nagy fákat szándékszik nevelni, ellenben a kisebb földtulajdonos, kivált ha sok féle gyümölcsöt kívánna termelni, és még azok között valamelyet is szeretne, bizonyosan célt tévesztene a nagy fákkal, a melyekből csak nehány is elárnyékolná az egész kertecskejét, hanem itt már a törpe fák a czélszerűbbek. Azután még az egyforma nagyságuknál is, ha különböző mesterséges alakokat akarunk előállítani, mindegyiknél elkezdve még az oskolábani ápolásnál, mind meg annyi eltérő bánás mód kívánatik a nevelésnél, hogy a kitűzött terv kívánságunk szerint létesülhessen. Épen azért, hogy a tervek készítése és azoknak végrehajtása, mind a gyümölcsfák különféle természetével, mind pedig a helyi viszonyokhoz és a szükségleteink kívánságával leginkább összeférhessen, itt is szükséges megismernünk az egész fa szerkezete egyes részeinek megnevezését, és azoknak külön-külön a fa czélja elérésére rendelt munkásságukat; így kellene tenni a tanultabb kertészeknek, hogy a sok vizsgálódásaikból nyert tapasztalataikat másokkal is közölhessék megértethessék, és kiváltképen, hogy a tanító uraknak, kik a gyümölcs tenyésztést is tanítják, hogy rendszeres tanítási módot eszközölhessenek.

(Folyt. köv.)

Anyagi érdekeink az országgyűlés előtt.

II.

A mi legfőbb bajunk, hogy mindenből ki vagyunk zárva. Posta, távirádák, vasuti hivatalokból teljesen ki vagyunk rekesztve annyira a mint ez egy országban sincs, pedig mindezek költségeit mi viseljük. A birodalmi minisztérium semmi tekintettel nincs kereske-

delmünk kifejlődésére, s törekszik a miénk háttérbe szorításával emelni a német kereskedést. Ebből is láthatjuk milyen fontos életkérdés nekünk a magyar minisztérium. Hát ha még a dolgot közelebbről tekintjük. Vegyük vasbányáinkat, az angol vas behozatalával ezek tönkre vannak téve. Hát kárpótolt-e a minisztérium olyan kereskedelmi szerződésekkel, melyek bor, dohány s buza, repeze stb. készletünknek piacot nyitnának a külföldön? Avagy a mi itt megyénk és a szomszéd megyékre is oly jövedelmező lehetne, az egész só-eladást nem német üzérkedés tárgyává tette-e, s hogy a kormányban nem volt magyar érdekre semmi tekintet, nem mutatja-e a szerencsétlen bécs-szebeni vasut, Kolozsvár s a székelyföld kikerülését csak azért, hogy a centralisták összekötésben legyenek egy kis reactionarius szász várossal. S midőn így semminket még tehetségünket sem tudjuk értékesíteni, fiaink pár szükkörű pályára vagy az eldarabolt ősi birtok részletre voltak utalva, az élet pedig igényeit követelte: csuda-e ha mindenütt nélkülözés s bomlott anyagi helyzet sötétlik a szemlélő elé. Mellőzve azt, hogy a jövedelmezzel állambiztosítókhoz magyar csak a legdrágábbnak árán juthatott, legsajnosabbak egyike az, hogy a magyar fiak mint katonák külföldön kinlódnak szenvedik az elhagyottság és honvágy fájdalmait; az igaz, hogy sokan mondhatják, mindegy nekem akár a tirol, akár a magyar exequálja az adót, a katona többé sem testvér, sem barát, sem honvéd, az csak katona; de épen e viszonyoknak szabad többé maradni, testvéri viszony legyen a katona és polgár közt, a polgár katona, a katona legyen honpolgár. S nézzünk a katonai pályára; mi jövője van ott a magyar ifjunak? Örmesternél kevés viszi főlebb, ha csak vagyoni helyzet, születés vagy rokonsági előny, vagy pártolás nem emeli. Hát a tehetség hiányzik-e ifjainkban? Ezt a multa tekintve még az „Allgemeine Zeitung“ sem merné mondani. Hát mi oka hogy a Magyar- és Erdélyországra jutó $\frac{3}{5}$ -at meghaladó haderőben törzstiszt a két országból 1460-ból, csak 86 van, s az egész magyar ezredek felett parancsoló tisztikarnak csak alig $\frac{1}{10}$ -e magyar, s vannak olyan egész magyar ezredek, melyekben alig van 5-6 magyar tiszt, sőt a 12-ik ezredben, melynek toborzási helye Komárom, csak három magyar tiszt van. Pedig a magyaroknak e szép pálya iránt mindig kiváló haj-

lama volt, tehetsége van, s így annál fájóbb, hogy e pálya előnye ifjaink elől elzárva van. Ebből láthatjuk, milyen fontos életkérdés nekünk, hogy haderőnk felett felelős hadügyér által a nemzet rendelkezék. 13 milliónak kenyér, gyermekeinek pálya kell, osztozzunk az államélet terhein, jótéményeink testvérien!

Levelezés.

Pest, 1866. márc. 10.

Kedves szerkesztő! Az időjárás és a politika olyan egyforma, hogy nem tudom melyikkel kezdjem legelőször. Hogy a királyi leirat a nemzet reményeit egyelőre lehagolja, azt tudtuk, s közelebbi levelünkben kimondottuk, hogy ez a nemzet és király közt az első de nem eldöntő eszmecsere, mégis kedvetlenül lepett meg, hogy a kormány, a nemzet jogos igényei szentesített törvényei elismerése és azok valószínűsítésétől mostani álláspontján oly merov távol áll. Ezt pedig abban fejezte ki, hogy az 1848-iki törvények átvizsgálását azok helyreállítását előt kívánja. A nemzet ohajtása az, hogy előbb ismertessenek el egész terjedelmükben az 1848-iki törvények, s a kormány azután legyen az országunk előterjesztéseket, hogy melyek azon pontok, melyeknek az alkotmány szellemében teendő változtatását várja a nemzet képviselőitől. Ha a nemzet e törvényeket a helyreállítás előtt veszi vizsgálat alá, akkor maga alól eddigi támaszát dobja ki önnön kezével, épen azon törvényeket ismervén el tarthatatlannak, melyek alapján akarja az egész birodalom jogviszonyát rendeztetni, s melyekkel egyedül látja a birodalom teljes erejének kifejtését, egyháztalmai tekintélyének kivívását. Az ország képviselői ezt nem teszik, mert azon helyzetbe sodortathatnak, hogy midőn hátuk mögött egy törvényrendszer lerontnak, s a módosítottira nem nyer királyi megerősítést, törvényen kívüli helyzetbe jönnek. A képviselőház tehát úgy hisszük, kéri fogja a kormányt, ismerje el e törvények jogerejét, s általa elnem fogadhatónak látszó pontjaira tegyen előterjesztést, s ekkor kezdődik, ha úgy tetszik nevezni az alkudozás, s hogy a kiegyezés létre jön, remélhetjük, mert a nemzet a már hordozhatlanná váló kezdő terhek, a kormány az európai viszonyok bonyodalma által kényszerítve van. Mind e mellett is hazánkban nagy párt van, mely maga mondja most: „mi várhatunk, ha borul a láthatár, majd többet kaphatunk,“ s a kormánynak ez időt nem szabad bevárni. Az oláhországi mozgalom, s a porosz tervek fenyegető villamokat rejtenek, világrendűtő harez van kilátásban. Ma nem kételkedik senki, hogy Gousa ellen francia befolyás működött, s a kívánatos lett francia-angol-osztrák frigy csak Velencez árán lehetséges. Van Napoleonnak, ki hogy trónját biztosítsa, most a tettmezőre van sodorva, még egy becsületbeli kötelezettsége, s ez a lengyel királyság visszaállítása. S ha Ausztria Halics- és Velencezről lemond, tán kárpótlásul többek közt a déldunai tartományokat kapja, s kell hogy a birodalom súlypontját a magyarban keresse. Sokkal több elfoglaltatásom van, minthogy e combinatiót magam csináltam volna, ez ma hazánk és a külföld politikusainak véleménye, s részemről nem egészen örülök rajta. Velencez teher a birodalomra nézve, de mégis fontos, s ha bár Oláh- és Moldvaország egy még ki nem akná-

zott dus bánya is, a mint a történelem mutatja, a magyar államtestbe nehezen illeszthető be, s több bonyodalomra adhatna okot, mint erősíteni a korona szilárdóságát.

Elég! kiált a szerkesztő, s a betűket öldöklő vörös irontól remegve, a politizálás eszme szálait Faragó bátyáinknak hagyva beszélek... miről is beszéljek? igen legelőbb is ő Felsőgeik eltávozásáról. Megvallom sajnálom, hogy a sok látvány, ünnepély, bevonulás és kivonulásnak vége van, már nincs több alkalom egy-egy tanóra elmulasztására. Hej pedig beh jól esik az. Elég az, hogy bizony mi e hó 3-án a lovagias uralkodónak s áldott fejedelem asszonyunknak egy szívből jött bucsu „éljen“-t kiáltani, ha bár a legfelsőbb akarat szerint a távozás ünnepélyesség nélkül akart megtörténni, elmentünk a pályaudvarhoz. A tömeg ép oly fényes és zsúfolt volt, mint érkezésekkor. Ő Felsőge a császárné a nép érületének látására könyezett, a császár az udvari vonat lépéséről érthető érezes hangon így szólt: „Mind én, mind a Királyné örömmel és kedves elismeréssel tapasztaltuk Önök hűsége és ragaszkodása örvendetes jeleit. Remélem, hogy mielőbb ismét ide jöhetünk. Isten áldása legyen az Ön Magyarországon!“ A felsőge pár magyarban volt öltözve.

Az irodalomban nagy esuda történt. Azt gondolja ön az, hogy Gyulai egy kis beszélyt irt. Oh nem! a „Religio“ egy számában nem szidta a protestansokat. Ballagi és Blázy nem hitték szemeknek, azután tudták meg, hogy a derék szerkesztőség egy hétig azt a civilizált modoru tanulmányozta, melyben két pesti magarus vettekedik s mutogatja a főváros minden lapjában, melyik tudja a belend magot hagyva mag gyanánt jutányosabban adni. A pesti szerkesztők és kiadók is hasonló árjegyzékeket készítenek, kimutatván, hogy melyik ígér legtöbb és ad legkevesebb díjat munkatársainak. Még eddig a derék Kugler Adolf áll az első helyen, ezt a csokolni való derék urat tudom eddig a legéletrevalóbb embernek, a ki a sok ülés miatt aranyérben szenved, vagy flegmatikus vele szerződjék, ő úgy megjárta, hogy ettől a két divatos betegségtől örökre megszabadul. Csak ezért is megérdemli a közönség pártolását.

Minthogy már 44 napig esett, nem bontotta-e el önkönl az özönviz az Ararát, akarám mondani a „doboló“ tetejét. Ha ez megtörténik, emelkedjenek önkön azon magas pontra, melyre egy nagy nevű hazai magánunk ohajtotta emelni a nemzetet, de a melyről többek közt őt kiméletlenül egy tüzes Szász letaszította, ebből a Szászból sem lesz jobb mint az apja, ki velőket rázó szavával 17 éve az uniót kimondalta. Adja Isten!

Ed.

Helybeli hírek.

* A szatmár-megyei gazdasági egyesület folyó évi márczusi 21-én délelőtt 10 órakor Szatmáron, a városház tanácsteremében a debreczen-nagykároly-szatmár-szigeti vasut ügyében rendkívüli közgyűlést fog tartani, melyre az egyesület minden tagja tisztelettel meghívatik.

Szatmárt, 1866. mart. 8.

Elnöki megbízásból:
FARKAS ANTAL
egyesületi jegyző.

TÁRCA.

BÁNFY IRMA.

(Beszély.)

Unger Gusztávtól.

(Folytatás.)

En szólt indulatosan Gyula, ugy én a legrosszabb ember vagyok, azok mentését nem hallva meg, kiket oly nagyon szerettem, nem védték magukat, mert nem tudták...

E szavak nesze hallatszott a terembe, a jó barát mi által engesztelni akar, ismét haragra lobbantá őt...

Ernő szóltanul nyitá ki az ajtót... mindketten beléptek...

A két seged lassan tanácskoza, mint lehetne kiengesztelni őket... most mindkettő saját feléhez ment, megfogák kezeit, Kálmán Bélával lassan beszélt, Ernő felhangosan mondá...

Ha megbocsát ő, ugy-e békejobbodat nyujtod neki.

E szavak után mindkettő közelebb hozá társát, a két ellen egymás látásától először megilletődve... most elfordult arczal közelite egymáshoz...

Mi ez?! szólt kárántva karját Gyula... egy pillanat alatt az asztalnál terne és kezéhez vevé Béla levelét...

Kálmán ijedten ugrott oda, és alig tudva mit tesz kikapá kezéből a levelet és zsebébe rejté...

Gyula remegve hallgatott, majd fölkiáltá: Ide a levéllel!

Megbocsáss barátom, ha nem teszem szólt Kálmán, írójá nem hatalmazott fel, hogy átadjam neked.

Ki írta azt? szólt mindig indulatosabban Gyula... Kálmán remegve hallgatott...

Béla azt gondolva, hogy nyíltsága által engesztelni fogja őt, kissé remegve bár közelebb lépett és érzésteljesen szólt...

En irtam. Utoljára akartam e levél által beszélni vele...

Még most is leveleztek, oh ti szineskedők Ernő ugye hazudott Szinesi? En csalódtam? Ők nem ismerik egymást? Mint ismeretlenek leveleznek?

Olvasd át szólt könyezve Béla aztán itélj. Majd később, előbb végeznünk kell... kedves barát!

Minden engesztelődés hasztalan volt, Gyula vini akart, a két segéd szomoruan tölteni kezdé a fegyvereket. A löport leverve közeledének feleikhez... golyót mindkettőbe.

Nem ugy nem.

A két segéd könnyben uszó szemmel néze reá, Gyula nem érzett semmit szenvedélyétől vérben uszó szemével, csak a golyót néze mint eresztik a csőbe...

Béla halványan, nyugodtan állott, ő mindenre elvont már készülve, kezét keblén összetéve, könyező szemével az ég felé nézett... imádkozott...

A segédek elkészültek.

Gyula olvasd el a levelet, szólt Ernő, ki tudja mit tartalmaz...

Mérjétek ki a tért... válaszolt ez.

Kálmán egy megjegyzett helytől huszonötöt lépve, utolsó lépésénél ismét jegyet csinált.

Gyula, Béla emlékezzetek régi barátságokra!... béküljétek ki!... kiáltott a két segéd.

Béla arczán két köny gördült végig, Gyula indulatosan szólt...

Adjatok jelt... a segédek késtek... e pillanatban az előszobából sietve közeleg léptek hallatszottak.

Bánfyék a cseléd távozta után nyugtalanul várakoztak...

Néma volt mindenik, ajksakra szó nem jött, de tekintetök mutatta, hogy szenvednek.

Irma az ablaknál állt, fejét annak oldalán kezére nyugosztva kinosan figyelt minden neszre, számlálva lesé a perczeket, magában susogva:

Még sem jó.

A cseléd megérkezett.

Gyula megtagadá kérésemet, szólt zokogva Irma, tehát vége van mindennek... oh Istenem érdemlettem-e ezt?

A cseléd a szobába lépett, Irma megragadá karját, ajka hangtalanul mozgott, csak szeme szólt, belső fájdalomnak hű tolmácsai halkán peregték alá szép arczán.

Az érkezett meghökkenve urnője viseletén, szólni nem birva némán nyujtá át a levelet.

Irma kezébe vette, ijedten néze azt, majd kiejté kezéből...

Még levelem sem fogadja el, olvasatlanul küldi vissza... Isten, Isten, adj erőt nekem.

Oh kérem kisasszony, Gyula ur nem volt hon, azért hozám vissza a levelet.

Irma kissé nyugodtabb levén szólt: Miért nem mondád ezt mindjárt...

Nem engedéd szóhoz jutni, szólt közbe az ősz Bánfy...

Oh ég, ha most vivnak, egyikök vérében fekszik, utolsó lehelletét talán most viszi tova a szellő... oh én szerencsétlen...

Nyugodjál meg gyermekem jöjj ide, hogy csókoljam le arczáidról könyveidet, vigasztalódjál... Irma édes atyjához ment, ölébe hajtá fejét, az ősz csókjával halmozá el szenvedő szeretettjét, s bár maga is könyezett vigasztalá őt...

E közben a kapu előtt csinos fogat állott meg, Szamosy Ilka édes anyja és egy idegen kíséretében senkitől sem vétetve észre közeledtek.

Az ajón kopognak.

Szabad kiálta a felrezzent ősz. Irma a szomszéd szobába távozott.

(Folyt. köv.)

* A szatmári protestáns nőnövélde négy osztályú növendékeinek évközepe közvizsgája f. hó 27-kén d. e. 9-12, s d. u. 3-6 óráig fog tartani. Miről a helybeli s vidéki t. ez. szülők és a nevelés igen fontos szent ügyének minden lelkes baráti s barátnői az intézeti igazgatóság által tisztelettel értesítetnek.

Szatmárt, mart. 13. 1866. BERKI ISTVÁN, h. h. lelkész.

● Szorgalmas műkedvelőink márczius 4-iki színi előadása («Kalmár és Tengerész») 82 ft 49 krt, — a márczius 11-iki («Fogház») pedig 63 ft 25 krt jövedelmezett a jó czélnak. Felhívjuk közönségünket a holnap márczius 18-án tartandó élvezet igéző előadás pártolására. Adatnak: «Elveszem nőmet» és «A falabu kőrök» című vigjátékok.

— Városi ügyeink rendezésére kiküldött helytartósági biztos ur vezetése alatt a közgyűlés lelkesen tanácskozik. Többek közt a többség ohajtása a nagy erdőnek 10 év alatti kivágatása és felszántása.

— A debreczen-szatmári vasut-hálózat oly népszerű eszme, hogy azt hazánk előhaladása eszközeiről szóló cikkében egy rajnai lap is megemlíti.

— Pap Béla „Emilia” című vigjáték szerzője, tisztelettel kéri türelemre, nyomdai akadályok miatt késett, de már sajtó alatt levő műve előfizetőit. Intézkedett, hogy műve mielőbb napvilágot lásson, s a kiállítás zsépsége által a késelemért olvasói kárpótolva legyenek.

— Kende Kanut, nagykarolyi képviselő, e hó 15-iki képv. gyűlésben verifikálta.

— Megkaptuk Czelder Márton „Missiói Lapok” című Bukarestben megjelenő lapjának első számát. E esinos kiállítású, vallási, nép- és helyzet ismertető írányú hetilap bármely felekezeti kereszténynek kedves olvasmány. Ki előfizet arra, nem csak irodalmi, hanem nemzetiségi ügyet mozdit elő, minthogy jövedelme templomok és iskolák építésére fordítatik. Előf. ár egy évre 5 forint. Felkérjük reá az idegen földön eddig a vallás jöltevé vigasza s befolyása nélkül élt nemzettestvéreink iránt melegen érző sziveket, hallgassák meg a buzgó egyházalapító kérését, támogassák lapját, s általa a moldva-oláhországi missió ügyét. Előfizetést Zombori Gedő togad el, s kezeskedik a lap pontos megkapásáért.

Vegyes hírek.

K. Gy. Máté-Szalkán az izr. farsang már több év óta nem tartatott meg oly vígan mint az idén; — több nevezetesebb családok és az izr. ifjuság élénk zene-szólás mellett külön külön helyeken mulatságot tartottak, s különösen az utóbbiak felemelendők, mint a mely alkalomokkal hazánk jelenleg legnagyobb fiára (Deák Ferencz) és több honunk jelesebb képviselőire oly tömredék elmés és lelkesedett «toastokat» mondtak, hogy a társaság különösen «Deák Ferencz» említésénél majd félóra hosszas éljenzésben tört ki.

* A Vörösmarty-szobor leleplezési ünnepélyére 25 db aranyból álló pályadíjt hirdetnek a lelkes fehérváriak egy, a nagy költő emlékét dícsőítő s a fentemlített alkalomhoz is illő legjobb költeményre. A díjat Szekesfehervár hölgyei önkéntes adakozás útján adták össze. A pályázati határidő ápril 20-ika, mely napig a pályázó költemények Szekesfehervárra Udvardy Géza urhoz küldendők, ki egyszermind e pályázat indítványozója volt. A pályabírákat később fogják megnevezni.

— Az eperjesi ev. collegium, mint a «Felvidék» írja, szebb jövőnek néz elébe, miután háza kiépítésére már mintegy 9000 ft. gyűlt be, s az első magyar áll. bizt. társaság 5000 ft. árú «bazar sorsjegyet» vett át értékesítés végett, s ezen érték befolyása után a collegium kiépítése már megkezdhető.

* Érmihályfávn mult hó 22-én az Érmelléknek mintegy 16 községéből, Szaboiesmegyéből és a Mihályfalvával határos Bánházáról számos közbirtokos, községi előjáró és a közügy iránt nemesen buzgó polgár gyűlt értekezletre össze az iskola tágas tanteremében, hol is az egybegyűlteket Bernáth Gedeon ur üdvözölvén, megleg szavakban tolmácsolta a már 1864-dik évben kiadott vasut-hálózat tervben befoglalt debreczen-ermihályfalva-nagykaroly-szatmár-szigeti vasutvonalnak az egész hazára, főleg az Érmellék, Szatmár s Maramarosmegyékre kifolyó hasznát, egyszermind a jelenváltakat felkérte, hogy e vasutvonal hovahamarabb leendő kiépítésére a szükséges engedélyt az országgyűlési képviselőházzal benyújtandó petíciójuk által, a képviselőház közbenjárása által eszközöljék. Ekkor Fráter Imre ur egy általa eleve elkészített, a képviselőházzal benyújtandó kérvényt olvasott fel e tárgyban, mely a jelenváltak helyesléseivel találkozva s minden pontjában helybenhagyatva elfogadtatott, a jelenlevők által aláíratott s a községek előjárói a községi peesetekkel is megerősítették. E petíciónak az országgyűléshez benyújtására, az odaváló képviselőt Miskolczy Lajost, külön kérvényben határozták fölkeretni.

— Debreczenben a debreczen-szatmár-szigeti vasut érdekében k. házhoz intézett kérvényt 3624-en írták alá.

— Hivatalos forrásokból merített hiteles adatok szerint a jelen országgyűlési választásokra 706,056 választó volt az egész országban összeírva. A választási képesség jogezimét illetőleg a választók következő osztályokra oszlanak, u. m.: birtok után képesítettek 484,015, kézművesek 45,102, gyár-tulajdonosok 217, kereskedők 5596, jövedelmük után képesítettek 45,789, értelmiség tekintetéből 50,755, régi jogezimen képesítettek 99,584, összesen a fentebbi 706,056. M-s.

● Az 1867. évi párizsi világ-kiállítás alkalmával egy nagyszerű lapot szándékoznak kiadni francia, angol, olasz és német nyelven.

— Uj mérték- és súly- vagyis a méter rendszer behozása, egy látszik komoly szándéka a cs. kereskedelmi miniszteriumnak. Ez ügyre vonatkozólag legalább olvassuk egy bécsi lapban, hogy a bécsi kormány ez

uj rendszert tudvalevőleg elvben elfogadta, s a frankfurti javaslat lényegéhez a maga részéről is járult. Most pedig ez uj mérték- és súlyrendszernek az ausztriai viszonyokhoz való alkalmazása végett külön bizottmányt alakított, melynek hir szerint maga a miniszter, Wulferstorff báró lesz elnöke. M-s.

SAKTALÁNY.

(Szabó Józsaéval.)

mek,	ja-	óh	mit	gok,	het-	is	het-
vesz-	ren	Sze-	ván-	va	öl-	la-	tek!
tok.	ha-	al-	Ti	te-	ki-	tek,	meg-
éb-	tem-	mu-	lan-	Hát	Gua-	Ezt	csil-
tat-	S ha	még	Mert	is	dó	lom	ri-
a	tam.	re	én	Hogy	for-	va	ok
tam	ja-	mint	di-	vagy-	Még	ni	lá-
bir-	tám	ir-	tok	s nem	ha	tok	huny

Megfejtését lapunk 12. száma hozandja; ezentul a megfejtők neveivel együtt. Szerk.

ÜZLET:

Szatmárt, márczius 14 kén tartott hetivásári piaci árak következők kölbölként: Tiszta buza 6 ft 40 kr—7 ft. Kétszeres 5 ft 40 kr—6 ft. Rozs 4 ft—4 ft 20 kr. Árpa 5 ft—5 ft 20 kr. Tengeri 4 ft 40 kr—4 ft 80 kr. Zab 1 ft 60 kr—1 ft 80 kr. Krumpli 2 ft—2 ft 40 kr. Kása 7 ft—8 ft. Főzelék 7 ft 20 kr—7 ft 80 kr. Aszalt szilva 8—10 ft.

T-Ujlak, márczius 12-én. A mai hetivásáron a piaci ár következő volt kölbölként: Tiszta buza 7 ft. 50 kr. Kétszeres 6 ft 20 kr. Rozs 5 ft. Árpa 5 ft. Zab 2 ft 40 kr Tengeri 5 ft 50 kr. Kása 6 ft 80 kr. Paszuly 8 ft. Krumpli 2 ft 50 kr. Aszalt szilva 7 ft 50 kr. Marhahus fontja 10 kr.

Máté-Szalkán márczius 2-ikén a «Sándor gözmalom» bevasárlása miatt a piaci árak valamivel élénkebb és felemelkedtebbek valának és pedig köb-lölként következőleg. Tiszta buza 6 ft 20 kr—6 ft 50 kr. Kétszeres 4 ft 20 kr—4 ft 50 kr. Gabona 5 ft 60—80 kr. Árpa 2 ft 40 kr—2 ft 50 kr. Zab 2 ft. Tenger. 5 ft 70 kr—4 ft. Kása 6 ft 20 kr—6 ft 50 kr. Aszalt szilva 9 ft—12 ft.

HIRDETÉSEK.

Dr. KOCH, kerületi orvos

NÖVÉNY-CZUKORKAI.

A legkiválóbban czélszerű növény- és fű-
nedvekkal gazdagon vegyített alk-részeik által — a mint azt a leg-
hitelesebb bizonyítványok kelségtelenné teszik — köhögés, rekedtség, ne-
héz nyelés és nyálkásság eseteiben, **enyhitőleg, csillapítólag**
és **jótékonyan** hatván, czélszerűeknek bizonyulnak; s azért folyton és
dícséretesen növekedő elismerésben részesülve ott, hol már használattak,
minden haszonnemű gyártmányok felett **előnyöztetnek**. Dr. Koch-
nak jegeczelt **növény-czukorkái, hosszukás ide esat-**
olt gyárjeggyel ellátott eredeti skatulyákban **35 és 70 kraj-**
czárjával, folyvást valódi minőségben kapható **Szatmáron:**
Weisz János, Nagybányán: Haracsek József, **Nagy-**
Kálóban: Mandel Salamon, **Nagykarolyban:** Schöberl C.
Nyirbátorban: Legányi E. **Nyiregyháza:** Reich
et Pavlovics és **M-Szigeten:** Ráth József urnál.

340/866 eln. 1-5

HIRDETMÉNY.

A nagyméltóságu magyar királyi hely-
tartótanács intézményéhez képest Szat-
már-Németi sz. kir. városban a Kazinczi
utczán 20-ik sz. a. levő R. Cath. gymna-
sium telkének, a rajta levő épületekkel
együtt f. é. április 11-ikén délelőtti 10
órákor tartandó önkéntes árverezés mel-
letti eladatása ismételve meg fog kísér-
letni. A feltételek addig is a polgármes-
teri hivatalnál megtekinthetők.
Szatmárt márczius 12. 1866.

1-2

Árverési hirdetmény.

Mely szerint czennel közhírré tételik,
miserint néhai Komáromi Sámuel ha-
gyatékához tartozó Giród-utczai 784. sz. a.

levő s 1210 forintra értékelt házastelek
1866-ik év április 5-én d. u. 3 órákor
a helyszínen, nyilvános árverés útján a
legtöbbet igézőnek el fog adatni.
Az árverési feltételek az árverbizott-
mánynál megtekinthetők.
Kelt Szatmárt 1866. márczius 14-én.
Árverbizottmány által.

1-2

Hirdetés.

A Domahida helységbeli belső kisebb
haszonvételek. — a halászzattal, rá-
kászattal, s a Krasznán áztatott idegen
kender dézmájával együtt, a f. é. április
24-ik napjától 5 évig leendő haszonbéri
használatra, — folyó márczius 27-ik napja
delelőtti óráin tartandó árveréssel fognak
kiadatni,
Domahidy Pál m. k.
Közbirtokossági felügyelő,

2-3

Abonyi Imre sárközujlaki lakos és birtokosnak — a szatmári nagyhegyen fekvő — nemes jó fajokkal gazdagon ellátott 26 kapás szőlője — örök áron eladó.
Értekezhetni a tulajdonossal, minden szerdán t. Zsiga György úr házánál.

HERDELMÉNY.

A kantrott mint a helybeli polgári lövöldök kert bérője,
isztelettel tudatja a nagyérdemű közönséggel, miként, az általa bérlet
kértet ez é. i. idényre **f. hó 25-én megnyitandja.** — s mint
mult évben, ezen tul is igyekszik fog a közönség igényeinek, **izletes**
ételek és tiszta italok pontos és jutányos kiszolgálá-
tása által megteletni, s a pártfogást továbbra is kiérdemelni.
Ertesít egyuttal a t. közönséget, hogy a lövészkertben létező
fürdőhelységben **gőzfürdő** hetenként vasárnap és csütörtökön,
kád- és zuhany-fürdők pedig minden időben kaphatók.
A n. é. közönség szives pártfogását kéri
Szatmár, 1866. márczius 15.

EREDETI BÉNY.

A kantirt tisztelettel tudatom minden rendű földbirtokos urakkal, hogy
nálam a **lejjobb kovácsolt vasból s jólszerelt Vidats és Gubits** és más-
féle **ekék** nagyobb mennyiségben találhatók, továbbá hogy felállítván
gazdasági gépezetemet is, minél fogvást mindennemű **gazdasági gépekhez** kel-
lőket mind újonnan, mind javításvégett — jótállás mellett — elfogadok.
Szatmárt n.-újútca 294. h. szám alatt.
Czabányi István, kovács és gépész.

6481/1865

1-3

Árverési hirdetmény.

Szatmármegye telegkönyvi törvényszéke részéről ezennel közhírré tétetik, mikép a végrehajtási árverés Grosz Áron felperes részére, ennek 547 forintnyi követelése, s a törvényes járulékok erejéig Kallos Ferencz alperes ellen, ennek az Avas-Ujváros községi 20. sz. telegkönyvben A. I. alatt nevére bejegyzett birtokaira, melyek egy belsőtélkes házból, a rajta lévő épületekkel, továbbá mintegy holdat tevő rét- s szántóföldekből állanak, s összesen 1785 ft 70 krra becsültettek, elrendeltetvén: árverési határidőül az 1866. évi április hó 17-ik, és szükség esetén 1866. évi május hó 18-dik napjának d. e. 9 órája a helyszínére tüzetett ki; melyre venni szándékozók oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alólirt törvényszék-nél, és a végrehajtással megbízott Szűcs Kálmán szolgabíró úrnál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés alkalmával becsértéken vagy azon felül el nem adathatnék, a második árverésen a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog üttetni.

Szatmármegye telegkönyvi törvényszékének 1866-ik évi február hó 22-dik napján Szatmáron tartott üléséből.

Zombory Zsigmond, telegkönyvi kiadó.

2--2

Arverési hirdetmény.

Mely szerint ezennel közhírré tétetik, miszerint a vagyonbukott Károlyi Mihály és neje Szűcs Erzsébet esődtömegükhöz tartozó, Németiben nagy-uteza közben lévő 240 o. é. fra becsült 1562. sz. a. házastelek, 1866. év márczius 22-én először, s 1866. év április 12-dikén másodsor, mindenkor d. e. 9 órakor fog árvereztetni, oly megjegyzéssel, miszerint ha az első ízbeni árverés alkalmával becsült áron el nem adathatnék, akkor a másodsorzi árveréskor becsült áron alól is el fog adatni. Ez alkalommal köztudomásra hozatik miként a fentérintett házasteleknek előszöri árverésekor, a esődtömeghez tartozó ingóságok u. m. butorok, ruhaneműek, gazdasági s konyhai eszközök stb. készpénz fizetésért a legtöbbet ígérőnek el fognak adatni. A ház eladására vonatkozó árverési feltételek alautított tömeggondnoknál megtekinthetők.

Szatmár márczius 5-én 1866.

Somlyai György, tömeggondnok.

800/1865 tk.

2-3

Hirdetmény.

Néhai Fricz István és neje Kocsi Sára alpereseknek e városi 1105. sz. a. 80 fra becsült házastelkük Muskei József felperes javára, 28 ft 56 kr tőke és ennek járuléka fejébe eladatni rendeltetvén, e végett f. é. márczius 30 napja első, ismét f. é. május hó 5-ik napja második határnapul mindenkor a helyszínére d. u. 3 órakor oly kijelentéssel tüzetnek ki, miszerint az elárverendő házastelek első ízben a becsáron felül, másodízben pedig azon alól is el fog adatni.

Az árverési feltételek az e városi hitkönyvben hivatalos órákban megtekinthetők.

Szatmárváros tszéke mint tkvi hatóság 1866. febr. 10. tartott üléséből.

60/1866 tk.

2-3

Hirdetmény.

M. Tóth János és neje Mafú Juliánna szatmári lakos alpereseknek Szatmár-Németiben 1291. sz. a. fekvő és 2000 fra becsült házastelkük, özvegy Poteger Tamásné felperes javára 100 ft s járuléka fejébe bírói árverésen eladatni rendeltetvén, — e végett első határnapul f. é. márczius 27-dik napja, másodikul április 28-dik napja mindenkor d. u. 3 órakor és a helyszínére oly kijelentéssel tüzetnek ki, hogy az eladandó házastelek első ízben a becsáron felül, másodízben pedig azon alól is el fog adatni.

Az árverési feltételek az e városi tkönyvi irodában hivatalos órákban megtekinthetők.

Szatmárváros tszéke mint tkvi hatóság 1866. február 10-kén tartott üléséből.

1037/865 tk.

2-3

Hirdetmény.

A szatmárvárosi árvalbizottmány javára özv. Tóthfalusi Károlynénak e városi — 3726. hrsz. a. szőlője, ismét 11586. br. za. lanka fűzesse; továbbá Szűcs Istvánnak 1252. sz. a. házastelke bíróság elárvereltetni rendeltetvén: — a szőlőre f. é. április hó 13-ik napja első, ismét május hó 23-dik napja második határnapul — mindenkor d. e. 9 órakor és a helyszínére; továbbá a fűzésre és a házastelkekre nézve f. é. április hó 14-dik napja első, és f. é. május hó 16-ik napja második határnapul mindenkor a tkönyvi irodában és d. u. 3 órakor kütűzetnek.

Az árverési feltételek hivatalos órák alatt az e városi tkönyvi irodában megtekinthetők.

Szatmárváros tszéke mint tkönyvi hatóság 1866. febr. 10-én tartott üléséből.

Joó Ignác z htk. vezető.

147/1866

3-3

Arverési hirdetmény.

Szatmármegye telegkönyvi törvényszéke részéről ezennel közhírré tétetik, mikép a végrehajtási árverés Melan Márton felperes részére, ennek 800 frtnyi követelése, s a törvényes járulékok erejéig Horilla Mihály s neje alperesek ellen, a Fábánháza községi 62. sz. tkönyvben A. I. alatt Horilla Mihály nevére bejegyzett birtokokra, melyek 2/3-dos urbéri birtokból állanak, s összesen 700 fra becsültettek, elrendeltetvén: árverési határidőül az 1866. évi márczius hó 20-ik, és szükség esetén 1866. évi április hó 20-dik napjának d. e. 9 órája a helyszínére tüzetett ki; melyre venni szándékozók oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alólirt törvényszék-nél, és a végrehajtással megbízott Tatay István szbiró úrnál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés alkalmával becsértéken vagy azon felül el nem adathatnék, a második árverésen a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog üttetni.

Szatmármegye telegkönyvi törvényszékének 1866. évi február 1-én Szatmáron tartott üléséből.

Zombory Zsigmond, tk kiadó.

4407/1865

3-3

Arverési hirdetmény.

Szatmármegye telegkönyvi törvényszéke részéről ezennel közhírré tétetik, mikép a végrehajtási árverés Grünzweig Mózes felperes részére, ennek 31 frtnyi követelése, s a törvényes járulékok erejéig Blum János alperes ellen, ennek a Szakas községi 112. sz. tkönyvben A. I. alatt Blum János nevére bejegyzett birtokaira, melyek beltelekből s külső földekből állanak, s összesen 163 forintra becsültettek, elrendeltetvén: árverési határidőül az 1866. évi márczius hó 19-dik, és szükség esetén 1866. évi április hó 23-dik napjának d. e. 9 órája a helyszínére tüzetett ki; melyre a venni szándékozók oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alólirt törvényszék-nél, és a végrehajtással megbízott Verzár József fűszolgabírónál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés alkalmával becsértéken vagy azon felül el nem adathatnék, a második árverésen azon alul is le fog üttetni.

Szatmármegye telegkönyvi törvényszékének 1866. évi január hó 23-ik napján Szatmáron tartott üléséből.

Zombory Zsigmond, tk. kiadó.

659/1865

3-3

Arverési hirdetmény.

Szatmármegye telegkönyvi törvényszéke részéről ezennel közhírré tétetik, mikép a végrehajtási árverés Felber Mihály felperes részére, ennek 120 frtnyi követelése, s a törvényes járulékok erejéig Müller András alperes ellen, ennek a Nagy-Majtény községi 140. sz. tkönyvben A. I. alatt az ő. és neje Erni Mária nevére bejegyzett birtokaira, melyek a 220. ház számú beltelekből — 300 □ ölnyi kertből — 220 □ öl gyümölcsösből és 600 □ öl szántó földből állanak, s

összesen 400 fra becsültettek, elrendeltetvén: árverési határidőül az 1866. évi márczius hó 21-dik, és szükség esetén 1866. évi április hó 24-ik napjának del-éltől 9 órája a helyszínére tüzetett ki; melyre a venni szándékozók oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alólirt törvényszék-nél, és végrehajtással megbízott szbiró Balogh Kálmán úrnál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés alkalmával becsértéken vagy azon felül el nem adathatnék, a második árverésen a legtöbbet ígérőre azon alól is le fog üttetni.

Szatmármegye telegkönyvi törvényszékének 1866. évi február hó 1-ső napján Szatmáron tartott üléséből.

Zombory Zsigmond, tk. kiadó.

3-3

Hirdetmény.

Néhai Joó Zsigmond esődtömegéhez tartozó ingatlan birtokok elárvereltetni szándékolatván, e végett azoknak elárverezhetése tekintetéből — az alább megjelölt határnapok oly módon tüzetnek ki, hogy ha árverelők hiányában a czélba vett elárúsítás nem sikerülne, ez esetben az 1545. sz. a. házastelek f. évi április hó 24-től f. é. sept. 29-ig vagy is egy fél-évre, a többi birtokok pedig egyevi haszonvételere ugyancsak a kütűzött napokon berbe fognak adatni.

Mire nézve:

1-ör. Az 1545. sz. nagy-utezai házra

f. évi mártius hó 5-ik napja mint első, ismét f. é. április hó 5-ik napja második határnapul mindenkor d. e. 9 órakor.

2-ör. Az 1502. h. r. sz. a. majorhelyre, — f. é. márczius 5-ik napja, mint első, és április hó 5-dik napja, második határnapul d. u. 3 órakor.

3-ör. A 8175. h. r. sz. tölgyesi és 7774. h. r. sz. nagykökerti birtokokra, első határnapul f. é. márczius 6-ik napja, másodkul április hó 5-dik napja, mindenkor d. e. 9 órakor.

4-er. A 2518, 8452. és 8251. hr. sz. birtokokra első határnapul f. é. márczius 6-dik napja, másodikul április hó 5-dik napja mindenkor d. u. 2 órakor; ismét

5-ör. A 8700. és 8747. h. r. sz. birtokokra f. évi márczius hó 8-dik napja mint első és április hó 6-ik napja másodkul határnapul, mindenkor d. e. 9 órakor.

6-ör. A 10682. h. r. sz. németi moscsári és 11580. h. r. számú halványi birtokokra első határnapul f. é. márczius hó 8-ik, másodikul április hó 6-ik napja, mindenkor d. u. 2 órakor; végre

7-er. A 3752. h. r. sz. Középhegyi szőlőbirtokra nézve f. é. márczius 9-ik napja, mindenkor mint első, — ismét április hó 7-ik napja mindenkor d. e. 10 órakor, és mindig a helyszínére kütűzetven, — a legtöbbet ígérőnek el fognak adatni.

Az árverési feltételek Vajai Károly ügyvéd választmányi tágnál és a városi tkönyvi hivatalnál megtekinthetők.

Szatmár 1866. február 28-án.

Kir. szab. trieszti általános biztosító-társulat
(Assicurazioni Generali)
több mint

22 millió forintnyi
biztosítéki alappal

Képvisele Debreczenben:
HEGYESSY MIKSA Inspector
és
SZODÉNYI JÓZSEF
h. mérnök, megbizottja által.

Lakik zsinor-uteza, saját házában.

Ezen társulat 1831-ben alakult és működését a különböző biztosítékok minden ágára azonnal kiterjesztette, úgy hogy ez legelőször kezdett életbiztosításokat az ausztriai birodalomban.

Minden törekvését oda irányozá, hogy a külföldi nevezetesebb társulatok ebéli tapasztalatait és ujításait a korigényelte viszonyokhoz arányosítsa még pedig oly sikerrel, hogy az

életbiztosításnak nyeresemény-osztalékkal

összekötött osztályában az utolsó években oly tetemes osztalékokat nyújthatott, hogy más társulatok által korántsem érettethettek el, nevezetesen:

1862-ben 74 ^{37/100} %	}	százalékot
1863-ban 98 ^{64/100} %		
1864-ben 70 ^{83/100} %		

az ezelőtt öt évvel biztosított feleknek befizetett díjaik után; — ugyhogy a nyeresemény osztalékot a folyó évi díj fedezésére felhasználva,

1862-ben 100 ft biztosítási díj helyett csak 25 ft 63 krt
1863-ban " " " " " 1 " 36 "
1864-ben " " " " " 29 " 17 krt

pótlékul kellett befizetni. Mindamellett megjegyzendő, hogy az öt éven át élet esetében fizetendő teljes díjak is olcsóbbak mint bármí más társulatoknál.

Bővebb felvilágosítással készséggel szolgálnak a fentnevezett képviselő urak, valamint mindenféle

PÉNZ KÖLCSÖN FELVÉTELEK IRÁNT

ingatlan jószágokra, melyek is a legjutányosabb módon és legfeljebb hat hét alatt határozott állapotulag kieszközöltenek.